

ת"פ (ירושלים) 47042-01-22 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו דאהר

ת"פ (ירושלים) 47042-01-22 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו דאהר מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 47042-01-22

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטת מחוז ירושלים (פלילי),

נגד

אחמד אבו דאהר

בית המשפט המחוזי בירושלים

[19.09.2024]

כב' השופט אילן סלע

ע"י עו"ד ברכה בן אדרת

ע"י ב"כ עוה"ד אורי בן נתן ושיר שם טוב

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. האירועים כולם מתייחסים לעסקאות שנעשו אל מול סוכן של משטרת ישראל אשר הכיר את הנאשם, בתקופה הרלוונטית להפעלה, דרך אחר בשם "מחמוד". לנוכח ההיכרות, ידע הסוכן כי לנאשם גישה לסמים מסוג קנאביס. במסגרת הקשר שבין הסוכן והנאשם בוצעו מספר עסקאות בהן נמכרו סמים בתמורה לעמלה כספית.
2. במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"). בכתב האישום צוין, כי במהלך חודש ספטמבר 2021 התקשר הנאשם אל הסוכן והציע לו למכור סמים מסוג גראס. הסוכן בתגובה סירב להצעה ואמר לנאשם כי הוא מתעסק בסם מסוג קוקאין. במהלך חודשים ספטמבר ואוקטובר של אותה שנה, עמדו הנאשם והסוכן בקשר טלפוני מתמשך. במסגרתו, הציע הנאשם לסוכן לרכוש ממנו סמים מסוג גראס וחשיש ולאחר סירוב חוזר מצד הסוכן, הנאשם הציע לסוכן לרכוש ממנו סם מסוג קוקאין, אך בסוף המשא ומתן ביניהם לא הגיעו הצדדים להסכמה.

3. בשלב מאוחר יותר, הנאשם והסוכן עמדו בקשר טלפוני במסגרתו אמר הנאשם לסוכן כי עסקה בכמות קטנה של קוקאין אינה רווחית עבורו, או אז הציע הסוכן לנאשם כמויות גדולות של קוקאין, על מנת שהנאשם יוכל להרוויח מהעסקה. ביום 22.11.21, נפגשו הסוכן והנאשם בתחנת דלק בצומת נחשון. במהלך המפגש שב הנאשם והציע לסוכן לרכוש ממנו סמים מסוג קנאביס. בתגובה השיב הסוכן כי אינו מתעסק בסמים מסוג קנאביס אלא רק בסמים מסוג קוקאין. הנאשם שאל את הסוכן כמה גרם קוקאין הוא מעוניין לרכוש והסוכן השיב 50 גרם לכל הפחות במחיר של 350 ₪ לגרם ואם ישיג עבורו 100 גרם יוכל לרכוש ב-300 ₪ לגרם. בהתאם לאמור, סיכמו כי הנאשם ישיג עבור הסוכן מהאחר קוקאין בכמות של 50 גרם במחיר של 350 ₪ לגרם, כאשר סך כל התשלום עבור העסקת הסמים יהא בסך של 17,500 ₪. השניים קבעו להוציא את עסקת הסמים לפועל למחרת.
4. ביום 23.11.21 התקשר הסוכן אל הנאשם ואמר לו כי אין ברשותו את מלוא הסכום ולכן ביקש מהנאשם לדחות את עסקת הסמים ליום שלמחרת. הנאשם הסכים והשניים קבעו להיפגש למחרת בשעה 12:00. ביום 24.11.21 שלח הסוכן הודעה לנאשם במסגרתה עדכן את הנאשם כי מלוא הסכום לתשלום נמצא ברשותו, והוא מוכן להוציא את עסקת הסמים לפועל. בהמשך לאותו יום, עמדו הנאשם והסוכן בקשר טלפוני במסגרתו סיכמו כי יוציאו את עסקת הסמים לפועל ברחוב גדוד חרמש 10 ירושלים בשעות הערב, חרף העבודה שהנאשם הבהיר לסוכן כי עלות הדלק מעמידה בספק את כדאיות העסקה והעדיף שהסוכן יגיע לאזור הדרום ושיפגשו בצומת בית קמא.
5. לאחר תיאום מראש עם האחר קיבל הנאשם ממנו סם במשקל 50.67 גרם עבור הסוכן. מספר שעות לאחר מכן, סמוך לשעה 20:00, נפגשו הנאשם והסוכן, ובמהלך המפגש הנאשם מסר לסוכן סמים מסוג קוקאין במשקל של 50.67 גרם, ובתמורה לכך שילם לו הסוכן 17,500 ₪. הנאשם קיבל את הסם מהאחר בתמורה ל-320 ₪ לגרם והרוויח בעסקה 1,500 ₪.
6. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בעבירה של תיווך בסם מסוכן לפי סעיפים 14 ו-19א לפקודה. בהמשך למתואר באישום הראשון, ביום 30.11.21 שוחחו הנאשם והסוכן מתוך כוונה לבדוק הצעות מחיר בגין עסקאות סמים עתידיות בין השניים וסוכם כי יהיו בקשר טלפוני יום למחרת. ביום 1.12.21 התקשר הסוכן אל הנאשם, במסגרת השיחה אמר הנאשם כי האחר יוכל לספק את סם הקוקאין כבקשתו במחיר של 300 ₪ לגרם, בתנאי שהסוכן ירכוש ממנו כמות של 100 גרם כפי שביקש הסוכן. הסוכן הסכים ונקבע ביניהם כי יפגשו טרם הוצאת עסקת הסמים לפועל, בשעה 12:00 בתחנת הדלק שבצומת נחשון. ביום 2.12.21 סמוך לשעה 12:00, נפגשו הסוכן והנאשם בתחנת הדלק שבצומת נחשון. בפגישה, הסוכן ביקש לשכנע את הנאשם לספק לו סם בכמויות גדולות על מנת להגדיל את רווחיו של הנאשם. בהמשך, סיכמו כי הנאשם ישיג עבורו סם קוקאין במשקל של 100 גרם כבקשתו.
7. ביום 6.12.21 סמוך לשעה 12:00 ולאחר תיאום מראש, נפגשו הסוכן והנאשם בתחנת דלק בצומת שורש. הנאשם מכר לסוכן סמים מסוג קוקאין במשקל של 99.95 גרם, ובתמורה לכך שילם לו הסוכן סך של 300,000 ₪ אותם העביר לאחר והאחר שילם לנאשם דמי תיווך בסך של 2,000 ₪.
8. במסגרת האישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-(ג) רישא לפקודה. זאת בשל כך, שביום 6.01.22 הוא החזיק ברכבו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של 149.69 גרם, שלא לצריכה עצמית, שהוא אינו בעליהם. תסקיר שירות המבחן

9. הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו נלמד כי הנאשם בן 31, נשוי ואב לילדים. אחת מבנותיו נכה והוא עסוק בטיפול בה. עוד נלמד, שהנאשם גדל במערכת משפחתית נורמטיבית ומיטיבה. באשר לעבירות בהן הורשע, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם מודה בהן, נוטל אחריות מלאה על ביצוען ואף הרשומה הפלילית של הנאשם ריקה. אומנם, הנאשם התקשה להגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית לנוכח מצבה הבריאותית של בתו הנכה, אך עם זאת, הנאשם ציין כי הקבוצה מהווה עבורו מסגרת מטיבה, ואף עבודתו החדשה מעוררת בו, לטענתו, תחושות חיוביות ומייצבות את מצבו הכלכלי. על אף שבהערכת מסוכנתו ציינה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו, עלול לפעול באופן אימפולסיבי, נוטה לפעול לשיפור מצבו הכלכלי באופן בלתי חוקי ומנהל קשרים שוליים, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשם ענישה מוחשית של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וכן על הטלת ענישה מותנית. בנוסף, הומלץ על שילוב הנאשם במסגרת צו מבחן, למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם את השתתפותו בקבוצה הטיפולית. טיעוני ב"כ הצדדים
10. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם והחומרה הרבה הקיימת בשימוש בסם מסוג קוקאין, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון. ב"כ המאשימה הוסיפה שהיא עותרת לקביעת מתחם אחד לכל האישומים, אך יש לתת ביטוי למספר המעשים אותם ביצע הנאשם, כך שהם לא יבלעו האחד בתוך השני בתוך מתחם אחד. היא הציגה פסיקה באשר לענישה הנוהגת ונתבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-7 שנות מאסר לצד ענישה נלוות, מאסר על תנאי, פסילה וקנס.
11. באשר לנאשם, הצביעה ב"כ המאשימה על גילו הצעיר של הנאשם, העדר עברו הפלילי, והודאתו במיוחס לו, וכן על מצבה הרפואי המורכב של בתו. עם זאת, ביחס להמלצת שירות התסקיר על הטלת עונש מוחשי בדמות עבודת שירות, נטען שמדובר בהמלצה שאיננה תואמת את הנסיבות וחומרת העבירות לאור כמות הסמים הבלתי מבוטלת, ומשום שההמלצה מבוססת בעיקר על דברי הנאשם המביע את חששותיו ממאסר. היא עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, אך לא בתחתית ממש, ולהטיל עליו לצד עונש המאסר גם עונש מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופסילה. בנוסף עתרה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את מכשירי הטלפון שנתפסו.
12. ב"כ הנאשם הסכימו שבדרך כלל נסיבות ביצוע העבירה, בשים לב לכמות הסם מובילה לעונש מאסר, אם כי במתחם נמוך יותר מזה שנטען על ידי ב"כ המאשימה. עם זאת, נטען שהנסיבות מלמדות שהנאשם איננו סוחר סמים. לטענתם, משבר הקורונה והמצוקה הכלכלית, נכות בתו, דרבון הנאשם על ידי הסוכן המשטרתי לסחר בסמים מסוג קוקאין דווקא; כל אלו מעידים, לשיטתם, שהנאשם איננו סוחר סמים. הם ציינו כי יש להקל בעונשו של הנאשם גם לאור הפסיקה ששקלה את מעשה ההדחה, כשיקול לקולא לעניין העונש שיש להשית על הנאשם, וכן בשל כך שהסמים נתפסו וממילא לא נגרם נזק, ואף לאור מידת הפגיעה בנאשם ובמשפחתו בפרט בשים לב למצבה הרפואי של בתו, נטילת האחריות והודאתו כבר בחקירתו במשטרה.

13. ב"כ הנאשם התייחסו לתסקירים שהוגשו וציינו שהנאשם נשוי ואב לילדים; שהתקופה בהן בוצעו העבירות הייתה לאחר שפוטר מעבודתו; שכבר קרוב לשנתיים הנאשם מועסק בעבודה רציפה וכן שעל אף הקשיים שמלווים את הנאשם לאורך השיקום הטיפולי, עליו המליץ שירות המבחן, הנאשם טוען שהטיפול מהווה חלק משמעותי משגרת חייו והדבר מחזק אותו. לבסוף, נטען שלנאשם סיכויים של ממש להשתקם, הן לאור המלצת שירות המבחן על הימנעות ממאסר והן לאור העובדה שהנאשם משוחרר מאז אפריל 2022 והוא מתנהג מאז כראוי.
14. לבסוף, ב"כ הנאשם עתרו לקיום צו המבחן לצד עבודות שירות, אך ביקשו להימנע מפסילת רישיון מכיוון שאלו העבירות הראשונות עליהן נותן הנאשם את הדין, ולאור הצורך הפרקטי של הנאשם ברישיון בשים לב לצורך שלו לטפל את בתו. הם הסכימו לחילוט מכשירי הטלפון של הנאשם.
- הנאשם ציין כי טעה במעשיו וכי הוא נכנס לדרך חדשה בחייו.
- דיון והכרעה
15. עבירות הסמים, ובפרט עבירות הסחר, הייבוא, הייצור והתיווך פוגעות בערכים חברתיים של שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. כמו כן, השימוש בסמים מוביל אף לנזקים כלכליים וחברתיים עקיפים. בתי המשפט עמדו על הצורך שיש במיגור עבירות הסמים באמצעות הטלת עונשים חמורים ומשמעותיים (ראו: ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004); ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.02.16)).
16. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, יש לתת את הדעת על סוג הסם - מסוג קוקאין לגביו נקבע כי הוא מסווג בין הסמים המסוכנים יותר, להם השפעה הרסנית על המשתמש ועל החברה כולה (ראו: ע"פ 7952/15 בעניין שץ). בנוסף, מדובר במספר אירועים ובכמות לא מבוטלת של סם - סחר בכמות של כ-150 גרם בשני האישומים הראשונים כאחד, והחזקה של כ-150 גרם נוספים באישום השלישי. הנזק הפוטנציאלי ממעשיו של הנאשם הוא גבוה, אף שנזק ממשי לא ארע בשים לב לכך שהסמים נמכרו לסוכן משטרתי. אם כי, הנאשם כמובן לא ידע כי הוא מוכר לסוכן משטרתי, ועל כן גם לנסיבה זו יש לתת משקל במשורה (ראו: ת"פ (מחוזי-מרכז) Lopez 737-10-13 מדינת ישראל (6.01.14)).

17. לטענת ב"כ הנאשם, על אף שהנאשם התקשר עם הסוכן וניהל עמו משא ומתן, יש להביא בחשבון את העובדה שהסוכן השפיע על הנאשם, כאשר דרבן ודחק בו למכור סם מסוג קוקאין והפציר בו למכור לו כמות גדולה יותר מסם זה על מנת שהעסקה תהיה רווחית. ואכן, ככלל, סוכן לא יפעיל אמצעי לחץ ושכנוע מוגזמים כדי לשכנע חשוד לבצע עבירה (ראו: ע"פ 1224/07 בלדב נ' מדינת ישראל (10.02.10), סוכן שחרג מהתנהגות זו, יכול הדבר להביא להקלה מסוימת בעונשו של הנאשם (ראו: רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל (9.01.14); ע"פ 7830/08 מחמארה נ' מדינת ישראל (14.12.08); ע"פ 360/80 מדינת ישראל נ' אפנג'ר, פ"ד לה (1) 228 (1980)). ואולם, במקרה זה, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם הוא זה שיזם את המעשה העברייני על ידי התקשרותו עם הסוכן, הוא זה שניהל קשר טלפוני במשך כחודשיים עם הסוכן בנוגע לעסקת סמים פוטנציאלית (בניגוד, למשל, לעניין הנדון בע"פ 360/80 בעניין אפנג'ר), ובמסגרת העסקה שבאישום השני, הוא זה שמתחילה הציע לסוכן לרכוש סם מסוג קוקאין (השוו: ע"פ 307/17 זונשוילי נ' מדינת ישראל (21.03.17)). לכן, ככל שיש לתת משקל להשפעתו של הסוכן, מדובר במשקל מועט (השוו: ת"פ (י-ם) 11722-03-21 מדינת ישראל נ' אל עביידאת (20.07.22). בדומה גם לעובדה כי הרווח של הנאשם מהעסקאות היה נמוך, יש לתת משקל מועט, שכן דרכן של עסקאות סמים שהן נעשות באמצעות שרשרת עבריינית שכל אחת מחוליותיה גורפות רווח מסוים מתוך הרווח הכללי.

18. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ככלל, כאשר עסקין בסמים קשים ובמשקלים של עשרות גרמים, הענישה כוללת עונשי מאסר ממושכים, לצד ענישה נלווית.

כך, למשל בת"פ (י-ם) 11722-03-21 בעניין אל עביידאת, נקבע מתחם עונש בעבירות של החזקת סם מסוג קוקאין בכמות של עשרות גרמים, בין 3 ל-5 שנות מאסר (ראו גם ההפניות לפסקה המצויות שם), אם כי שם לא היה מדובר בנסיבות של הדחה, בעוד במקרה זה יש צד כלשהו של הדחה, אם כי הקשר הראשוני נותר על ידי הנאשם, והסוכן אך עמד על קבלת סם מסוכן יותר.

בע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו ריקיק (3.01.13) נדחה ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי שהשית עונש של 4.5 שנות מאסר על נאשם שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שתי עבירות של סחר בסמים מסוג קוקאין בהיקפים של כ-200 גרם, בשלוש עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בעבירה של הספקת סם ובעבירה של תיווך בסם מסוג קוקאין בהיקף של כ-200 גרם. אומנם, מדובר בהיקף סמים גדול במקרה שלפניי, אך בית המשפט התחשב לקולא בגילו המבוגר, בבריאותו הרופפת, מהחרטה שהביעה ומיכולתו להתמיד בעבודה סדירה.

בע"פ 100/14, ע"פ 739/14 מדינת ישראל נ' מחטייב וערעור שכנגד (10.12.14) נדחה ערעורה המדינה וערעור שכנגד שהגיש הנאשם על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב שהטיל על הנאשם עונש של חמש שנות מאסר לאחר שהורשע במספר עבירות של סחר בקוקאין בהיקף של 300 גרם. עם זאת, באותו מקרה מדובר היה בנאשם עם עבר פלילי, אך לא בעבירות סמים.

עיון בפסיקה, ונדמה כי גם ב"כ הנאשם לא יחלוק על כך, מלמד אפוא כי הרף התחתון של הענישה בנסיבות מקרה זה, אינו יכול לפחות מ-30 חודשי מאסר, כפי שעולה גם מהפסיקה שהוגשה על ידו.

19. אכן, כפי שהפנה ב"כ הנאשם, ישנם מקרים בהם הושתו עונשי מאסר בעבודות שירות במקרים דומים, ואף חמורים. ואולם, זאת כאשר מדובר היה בנאשם שעבר הליך שיקום משמעותי. כך, בת"פ (מחוזי-מרכז) 74741-06-20 מדינת ישראל נ' אגנים (18.07.24) מדובר היה במי שסחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 600 גרם מול סוכן משטרה, בית המשפט ציין כי ברגיל הענישה צריכה לעמוד על כ-30 חודשי מאסר, אך השית עונש מאסר של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות נוכח טיפול משמעותי וממושך שעבר הנאשם, העובדה שעלה בידי הנאשם לערוך התבוננות פנימית ביקורתית, הטיפול בבנו בעל צרכים מיוחדים במסירות ותקופת המעצר בה שהה. כך בת"פ (מחוזי-מרכז) 74742-06-20 מדינת ישראל נ' עזרא (20.12.23), מדובר היה ב"נאשם שעבר הליך טיפולי אינטנסיבי... משמעותי מבחינת אורכו איכותו" ששהה במעצר 13 חודשים. וכך, בת"פ (מחוזי-ת"א) 73652-01-18 מדינת ישראל נ' מכאוי (12.08.21), הושת עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות על מי שהורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן במסגרתן מכר לסוכן משטרה כ-70 גרם סם מסוג קוקאין. זאת, לאחר שהנאשם שהה כשנה בקהילה טיפולית, טופל לאחר מכן באופן תדיר ורציף, ושירות המבחן התרשם ממוטיבציה פנימית כנה לעריכת שינוי בחייו, ובית המשפט התרשם משינוי עמוק ומשמעותי וממחויבות של הנאשם לדבוק בדרכו החדשה והנורמטיבית. בת"פ (מחוזי-מרכז) 10348-06-20 מדינת ישראל נ' נעים (14.02.24), מדובר היה במי שתיווך בסם מסוג קוקאין במשקל של כ-600 גרם וסייע לסחר בכמות של 250 גרם נוספים, ועל אף עברו הפלילי המכביד הושת עליו עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, בהסכמת המאשימה, ועל כן לא ניתן ללמוד מאותו מקרה לעניינו.
20. לעומת מקרים אלו, במקרה שבפני, מבלי להמעיט מהתהליך הטיפולי החלקי בו נטל הנאשם חלק, תסקיר שירות המבחן אינו מלמד על תהליך כה משמעותי. קצינת המבחן אף ציינה כי הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו, עלול לפעול באופן אימפולסיבי, נוטה לפעול לשיפור מצבו הכלכלי באופן בלתי חוקי ומנהל קשרים שוליים. אפשר שבמכלול הנסיבות יש לבוא לקראתו, בשים לב, להודאתו, נטילת האחריות, העדר עבר פלילי, ובשים לב למאמץ שכן עשה ובשים לב להשלכת העונש על בתו הנכה שהנאשם עסוק בטיפול בה, ולחרוג קמעא ממתחם העונש, מתוך תקווה שהנאשם ישלים את התהליך בין כותלי הכלא, וישתקם, אך אין מקום לחרוג מהכלל לפיו בהעדר הליך שיקומי משמעותי, העונש ההולם מעשים מעין אלו שביצע הנאשם, הוא מאסר מאחורי סורג ובריח.
21. בשים לב אפוא לכל האמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר ניצן ביום 1.10.24 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.
- על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, טלפונים: **-***** ,***** וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הצידוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.
- ב. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת סמים מסוג פשע בתקופה של שלוש שנים.
- ג. 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת סמים מסוג עוון בתקופה של שלוש שנים.
- ד. קנס בסך של 8,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.11.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מיידי של כל היתרה.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ד, 19 ספטמבר 2024, במעמד המתייצבים.